

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาโดยใช้วิธีวิจัยเชิงสำรวจและการวิจัยเชิงประจักษ์ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้เขียนแบ่งเนื้อหาในบทนี้ออกเป็น 3 ส่วน

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.2 ข้อจำกัดในการวิจัย

5.3 ข้อเสนอแนะงานวิจัย

5.1 สรุปผลการวิจัย

การศึกษาเกี่ยวกับตัวชี้วัดผลการดำเนินงานทางการเงินที่เหมาะสมในอุตสาหกรรมรถยนต์นั้นเป็นการนำข้อมูลที่ได้จากการส่งแบบสอบถามและสัมภาษณ์เพิ่มเติมมาใช้ในการทดสอบความมีนัยสำคัญของตัวชี้วัดผลการดำเนินงานที่ไม่ใช่ทางการเงิน และหาตัวชี้วัดผลการดำเนินงานทางการเงินที่เหมาะสมในอุตสาหกรรมรถยนต์ ซึ่งในประเทศไทยยังมีการศึกษาเรื่องนี้ไม่มากนัก ดังนั้นการศึกษาว่าตัวชี้วัดผลการดำเนินงานทางการเงินที่เหมาะสมกับลักษณะธุรกิจในอุตสาหกรรมรถยนต์จึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจ โดยการวิจัยครั้งนี้ได้ตัวแบบที่ใช้ตัวชี้วัดผลการดำเนินงานที่ไม่ใช่ทางการเงินเป็นตัวแปรต้น และตัวชี้วัดผลการดำเนินงานทางการเงินเป็นตัวแปรตาม เพื่อทราบถึงความมีนัยสำคัญของตัวแปรต้นที่เป็นตัวชี้วัดผลการดำเนินงานที่ไม่ใช่ทางการเงินในแต่ละประเภทธุรกิจในอุตสาหกรรมรถยนต์ และเพื่อให้เห็นตัวชี้วัดผลการดำเนินงานทางการเงินที่เหมาะสมกับลักษณะธุรกิจในอุตสาหกรรมรถยนต์ ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์คือ

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของตัวชี้วัดผลการดำเนินงานทางการเงินกับตัวชี้วัดผลการดำเนินงานที่ไม่ใช่ทางการเงิน และศึกษาตัวชี้วัดผลการดำเนินงานที่ไม่ใช่ทางการเงินที่เหมาะสมกับอุตสาหกรรมรถยนต์ที่เป็นธุรกิจผลิตรถยนต์

2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของตัวชี้วัดผลการดำเนินงานทางการเงินกับตัวชี้วัดผลการดำเนินงานที่ไม่ใช่ทางการเงิน และศึกษาตัวชี้วัดผลการดำเนินงานที่ไม่ใช่ทางการเงินที่เหมาะสมกับอุตสาหกรรมรถยนต์ที่เป็นธุรกิจซื้อขายรถยนต์

3. เพื่อศึกษาตัวชี้วัดผลการดำเนินงานทางการเงินที่เหมาะสมกับอุตสาหกรรมรถยนต์ที่เป็นธุรกิจผลิตรถยนต์และอุตสาหกรรมรถยนต์ที่เป็นธุรกิจซื้อขายรถยนต์

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้คือบริษัทผลิตรถยนต์จำนวน 2 บริษัทคือบริษัท T ที่เป็นธุรกิจผลิตรถยนต์ และบริษัท L ที่เป็นธุรกิจซื้อขายรถยนต์ ซึ่งภายหลังจากที่เก็บรวบรวมข้อมูลในแบบสอบถามและสัมภาษณ์เพิ่มเติมครบถ้วนแล้ว จึงทำการประมวลผลโดยสามารถสรุปผลการวิเคราะห์ตามสมมติฐานการวิจัยได้ดังนี้

สมมติฐานการวิจัยที่ 1 อุตสาหกรรมรถยนต์ที่มีลักษณะธุรกิจที่ต่างกันจะเน้นตัวชี้วัดผลการดำเนินงานที่ไม่ใช่ทางการเงินต่างกัน พบว่าจากค่าทดสอบระดับความมีนัยสำคัญของความถดถอย (Sig) ซึ่งบ่งบอกความมีนัยสำคัญของตัวชี้วัดผลการดำเนินงานที่ไม่ใช่ทางการเงินของบริษัท T สามารถแบ่งตัวชี้วัดผลการดำเนินงานทางการเงิน 3 ตัวชี้วัดคือ 1. ตัวชี้วัดผลการดำเนินงานทางการเงินที่เป็นกำไรจากการดำเนินงานหลังหักภาษี (NOPAT) 2. ตัวชี้วัดผลการดำเนินงานทางการเงินที่เป็นกำไรจากการดำเนินงานก่อนหักดอกเบี้ยจ่าย ภาษี ค่าเสื่อมราคา และรายการตัดจำหน่าย (EBITDA) และ 3. ตัวชี้วัดผลการดำเนินงานทางการเงินที่เป็นมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐศาสตร์อย่างง่าย (Simple EVA) บริษัท T จะให้ความสำคัญกับตัวชี้วัดผลการดำเนินงานที่ไม่ใช่ทางการเงินคือ ยอดขายรายไตรมาสต่อจำนวนลูกค้า ผลผลิตไตรมาสปัจจุบันต่อผลผลิตไตรมาสที่ผ่านมา และค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมต่อจำนวนพนักงาน ส่วนบริษัท L จะให้ความสำคัญกับตัวชี้วัดผลการดำเนินงานที่ไม่ใช่ทางการเงินคือ ยอดขายรายไตรมาสต่อจำนวนลูกค้า จะเห็นได้ว่าประเภทธุรกิจผลิตรถยนต์จะเลือกใช้และเน้นตัวชี้วัดผลการดำเนินงานที่ไม่ใช่ทางการเงินในส่วนของการวัดประสิทธิภาพในการผลิตมากกว่าประเภทธุรกิจซื้อขายรถยนต์ เนื่องจากประเภทธุรกิจผลิตรถยนต์เป็นธุรกิจที่เน้นการมีประสิทธิภาพในการผลิตจึงต้องเน้นตัวชี้วัดผลการดำเนินงานที่ไม่ใช่ทางการเงินที่เป็นตัววัดประสิทธิภาพในการผลิตเพื่อให้การประเมินผลในส่วนประสิทธิภาพในการผลิตมีความชัดเจนยิ่งขึ้น ดังนั้นประเภทธุรกิจผลิตรถยนต์จึงเน้นตัวชี้วัดผลการดำเนินงานที่ไม่ใช่ทางการเงินในส่วนของการวัดประสิทธิภาพการผลิตมากกว่าประเภทธุรกิจซื้อขายรถยนต์

จากการวิเคราะห์ความถดถอยแบบเชิงพหุ โดยวิเคราะห์สัมประสิทธิ์การตัดสินใจเชิงพหุที่ปรับปรุงแล้ว (Adjusted R^2) ตลอดช่วงเวลาไตรมาสที่ 1 ปี 2542 – ไตรมาสที่ 4 ปี 2546

ที่ทำการศึกษาระหว่างบริษัท T และบริษัท L พบว่า บริษัท T มีตัวชี้วัดผลการดำเนินงานที่ไม่ใช่ทางการเงินในส่วนของการขายรายไตรมาสต่อจำนวนลูกค้า ผลผลิตไตรมาสปัจจุบันต่อผลผลิตไตรมาสที่ผ่านมา และค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมต่อจำนวนพนักงานที่มีนัยสำคัญกับตัวชี้วัดผลการดำเนินงานทางการเงินที่เป็นกำไรจากการดำเนินงานหลังหักภาษี(NOPAT) ตัวชี้วัดผลการดำเนินงานทางการเงินที่เป็นกำไรจากการดำเนินงานก่อนหักดอกเบี้ยจ่าย ภาษี ค่าเสื่อมราคา และรายการตัดจำหน่าย(EBITDA) และตัวชี้วัดผลการดำเนินงานทางการเงินที่เป็นมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐศาสตร์อย่างง่าย(Simple EVA) ส่วนบริษัท L มีตัวชี้วัดผลการดำเนินงานที่ไม่ใช่ทางการเงินในส่วนของการขายรายไตรมาสต่อจำนวนลูกค้าที่มีนัยสำคัญกับตัวชี้วัดผลการดำเนินงานทางการเงินที่เป็นกำไรจากการดำเนินงานหลังหักภาษี(NOPAT) ตัวชี้วัดผลการดำเนินงานทางการเงินที่เป็นกำไรจากการดำเนินงานก่อนหักดอกเบี้ยจ่าย ภาษี ค่าเสื่อมราคา และรายการตัดจำหน่าย(EBITDA) และตัวชี้วัดผลการดำเนินงานทางการเงินที่เป็นมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐศาสตร์อย่างง่าย(Simple EVA)

สมมติฐานการวิจัยที่ 2 อุตสาหกรรมรถยนต์ที่มีลักษณะธุรกิจที่ต่างกันจะทำให้ตัวชี้วัดผลการดำเนินงานทางการเงินต่างกัน โดยวิเคราะห์สัมประสิทธิ์การตัดสินใจเชิงพหุที่ปรับปรุงแล้ว(Adjusted R^2) ตลอดช่วงเวลาไตรมาสที่ 1 ปี 2542 – ไตรมาสที่ 4 ปี 2546 ที่ทำการศึกษาพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจเชิงพหุที่ปรับปรุงแล้วของตัวชี้วัดผลการดำเนินงานทางการเงินที่เป็นมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐศาสตร์อย่างง่าย(Simple EVA)ของบริษัท T มีค่ามากที่สุด โดยทดสอบค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจเชิงพหุที่ปรับปรุงแล้ว จากการวิเคราะห์สมการถดถอยแบบเชิงพหุเพื่อศึกษาตัวชี้วัดผลการดำเนินงานทางการเงิน ดังนั้นมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐศาสตร์อย่างง่าย(Simple EVA)เป็นตัวชี้วัดผลการดำเนินงานทางการเงินที่เหมาะสมที่สุดของบริษัท T ที่เป็นธุรกิจผลิตรถยนต์

ส่วนบริษัท L มีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจเชิงพหุที่ปรับปรุงแล้วของตัวชี้วัดผลการดำเนินงานทางการเงินที่เป็นกำไรจากการดำเนินงานหลังหักภาษี(NOPAT) มากที่สุด ซึ่งได้ทำการทดสอบเช่นเดียวกับบริษัท T ดังนั้นกำไรจากการดำเนินงานหลังหักภาษี(NOPAT) เป็นตัวชี้วัดผลการดำเนินงานทางการเงินที่เหมาะสมที่สุดของบริษัท L ที่เป็นธุรกิจซื้อขายรถยนต์

5.2 ข้อจำกัดในการวิจัย

1. งานวิจัยนี้ไม่สามารถขยายผลเพื่อเป็นข้อสรุปสำหรับบริษัทอื่น ๆ ในอุตสาหกรรมรถยนต์ได้ เนื่องจากเป็นการศึกษาเพียง 2 บริษัทซึ่งอาจไม่ใช่ตัวแทนที่ดีสำหรับบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมรถยนต์

2. การวิจัยครั้งนี้จะเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ บริษัทผู้ให้ข้อมูลมีการจัดทำข้อมูล โดยไม่ได้แยกรายละเอียดของข้อมูลเป็นข้อมูลรายเดือน ซึ่งข้อมูลที่ได้รับมาจึงเป็นข้อมูลรายไตรมาส ส่งผลทำให้จำนวนชุดของข้อมูลมีน้อย ดังนั้นข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์ประมวลผลอาจจะคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริงพอสมควร ซึ่งอาจจะส่งผลต่อผลสรุปเกี่ยวกับความมีนัยสำคัญของตัวแปรต้น และตัวชี้วัดผลการดำเนินงานทางการเงินที่เหมาะสม

3. เนื่องจากข้อมูลเชิงคุณภาพเป็นข้อมูลที่ค่อนข้างเป็นความลับของบริษัท จึงไม่สามารถเปิดเผยชื่อบริษัทได้ ดังนั้นผู้เขียนจึงสมมติชื่อบริษัททั้ง 2 เป็นบริษัท T และ บริษัท L

4. เนื่องจากข้อมูลในส่วนของ การคำนวณมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐศาสตร์ขาดข้อมูลในส่วนของรายการปรับปรุงจึงส่งให้การคำนวณมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐศาสตร์ไม่สามารถคำนวณให้เป็นมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐศาสตร์แบบสมบูรณ์ได้ ดังนั้นผู้เขียนจึงคำนวณมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐศาสตร์ตามข้อมูลเท่าที่บริษัทในกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยให้มาจึงเป็นการคำนวณมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐศาสตร์อย่างง่าย

5. การวิจัยครั้งนี้จำกัดขอบเขตการทดสอบกับบริษัทที่เป็นบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมรถยนต์เท่านั้น จึงไม่อาจสรุปว่าในอุตสาหกรรมอื่น ๆ ผลการวิจัยยังจะเป็นเช่นที่สรุปไว้ข้างต้นหรือไม่

5.3 ข้อเสนอแนะงานวิจัย

1. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมว่า ถ้าเป็นอุตสาหกรรมอื่นจะทำให้ความมีนัยสำคัญของตัวชี้วัดผลการดำเนินงานที่ไม่ใช่ทางการเงิน และตัวชี้วัดผลการดำเนินงานทางการเงินที่เหมาะสมเปลี่ยนแปลงหรือไม่

2. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมว่า ถ้านำตัวชี้วัดผลการดำเนินงานทางการเงินตัวอื่น ๆ มาเป็นตัวแปรตามจะมีตัวชี้วัดผลการดำเนินงานทางการเงินตัวใดเหมาะสมอีกหรือไม่ที่สามารถประเมินผลงานของบริษัทได้

3. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมว่าการวิเคราะห์ความมีนัยสำคัญของตัวชี้วัดผลการดำเนินงานที่ไม่ใช่ทางการเงินในการประเมินผลงาน มีตัวชี้วัดผลการดำเนินงานที่ไม่ใช่ทางการเงินตัวอื่น ๆ หรือไม่ ที่มีนัยสำคัญและสามารถอธิบายตัวชี้วัดผลการดำเนินงานทางการเงินในงานวิจัยครั้งนี้ได้

จากข้อเสนอแนะงานวิจัยในข้อ 2 และข้อ 3 ผู้เขียนได้สรุปข้อมูลเพิ่มเติมในส่วน
ของตัวชี้วัดผลการดำเนินงานที่ไม่ใช่ทางการเงิน และตัวชี้วัดผลการดำเนินงานทางการเงินไว้ใน
ส่วนภาคผนวก ค. ซึ่งข้อมูลดังกล่าวได้รับข้อมูลมาจากสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ โดยข้อมูลนี้
เป็นข้อมูลในภาพรวมเกี่ยวกับการวัดประสิทธิภาพของสถานประกอบการในอุตสาหกรรมต่าง ๆ
มิได้เจาะจงไปในการวัดประสิทธิภาพของสถานประกอบการในอุตสาหกรรมใดอุตสาหกรรมหนึ่ง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย